ойто ся намира въ адъ, или произлиза отъ адъ: адскы сили, мѫчения, злобенъ е адскый правнукъ. бт. Велко. §3) правителодель, отъ дѣлъ Велик. 4) несавратимъ, несносенъ, мѫчителенъ: адскы мѫки, адски гривочъ.

Адскы камыкъ, в. Дрендемъ тасци.

Адъ (отъ) ѧвчѧлъ, ѧвчко, ѧвчло; мѫсторѫвчо ся мѫчѧтъ непокаянныте грѣшници. 2) Гроб. 3) мѧсто гдѣто постоянно викарѫтся карѧтъ: Адъ урѧсенъ съ рей. бт. Велко. §Дачовѣкъ грѣбителъ, подѣнъ калугерин ка дѣвѧ, грѣбителско око, адъ несытъ.

Адъютантинъ – анъ (отъ) помощникъ или обѣръ офицеръ при ѧкой генералъ, който приема поръчкыте или заповѣдѣте му да ги съобщава дѣто трѣбва изпълнение, да обиколи. тр. Ѧвариръ. 2) офицеръ, който управѧ. канцелариѧта на полкъ.

Адюнктъ (отъ), преподавателъ или помощникъ на ѧкой академикъ или професоръ. Ѧвен е Вилсача като адюнктъ на Стоянова по дѣло то на списанѣто (периодическо) пис. Ѧкот.

Адѧкъ или ѧдѧкъ нар. когато е тѣмъ, мѫдъ: Хаде адѧкъ да вервимъ. Кадаин.

Адѧмантъ и адѧмъ (отъ) в. Хадѧмантъ, Хадѧмъ, скопенъ, скопецъ, подвитъ, евнухъ: Ако му кадвамъ че сѫмъ адѧмантъ, а той ѧ тѫпи, колко дѣца имаше. Ч. 125.

Адѧмъ (отъ) стъпка, крачка; крачка разстояние: адѧмъ адѧмъ стъпка по стъпка, кра-